

תקנות מנחם

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקנות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ מאת הרב יקותיאל מנחם שיהי' ראב

מהדורה מיוחדת ל"חודש ניסן", ויהיו דברים אלו לעילוי נשמתו

ע"ש"ק פ' צו, שבת הגדול,
יום הבהיר - י"א ניסן
ה'תשע"ז

עד מתי?!

גליון מיוחד ל"חודש ניסן"

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיליו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי לימוד הרמב"ם ע"פ ה'מורה שיעור' לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

והתלהבות עד כמו אצל דוד המלך "ודוד מפזז ומכרכר בכל עז לפני הוי"ו".
וכן ראינו אצל אד"ש **שתמיד** הניף את ידו חזק להלהיב השמחה והשירה, מה שלא ראו אצל גדולים אחרים. ולפי עדות הרופאים של אד"ש (ד"ר רוזן וד"ר פלדמן, שהעידו זאת ברבים בכינוסים ומסיבות לפני אלפי אנשים), שאחרי כ"ז אדר הרבי קרא להם הרבה פעמים, ומלמל לאזנם כמה משפטים שלא זכו להבין, אבל שתי מילים שאמר הרבי באופן **צלול וברור**: "שירה **וזמרה!** שירה **וזמרה!**", והרבי חזר על מילים אלו המון פעמים!
היינו [שמלכד חשיבות שמחה של מצוה] אצל מלך המשיח השמחה זהו ענין **עיקרי!** וכמו שאומר בעל הטורים¹ עה"פ "הנני נותן לך את בריתי שלום", "שמחה" - אותיות **משיח!** ואד"ש אומר בשיחות: משיח - אותיות שמח (עם י).
ובשלי"ה הקי' (בפירושו לפי בשלח) מפליא את מעלת השמחה והשירה לה, על ניסי הגאולה, לפני שהתרחשו, מצד הצפי' והאמונה, **כן תהיה לנו**, מ"י"ד (מגליון 54; 141) ממ"ש נאו!

בביהמ"ק שרו בהנפת דגלים

ב. כדי להרבות ולחזק השמחה והאמונה והציפייה בביאת המשיח מ"י"ד ממ"ש! נהוג ב-770 בית משיח שרוקדים עם דגלי משיח ומנופפים אותם בהתלהבות רבה! והוכחנו שמכיון ש-770 הוא כמו בית המקדש בתקופתנו (ע"פ השיחות בקונטרס "בית רבינו שבבבל") מוצאים שגם בבית המקדש בזמן השירה וזמרה שהיו בעת ניסוך היין שאחרי כל קרבנות הציבור, היו **מניפין דגלים** לאות על השירה! ואמנם במשנה וברמב"ם כתוב **מניפין הסודרין**, אבל הרמב"ם בפירוש המשניות כותב ומפרש "מניפין דגלים"!!

תשובה ניצחת - לטוענים נגד הדגלים

ג. לאלה ש"תואנה הם מבקשים" (כלשון אד"ש) כלפי אלה שהתנגדו ל"מבצעים" ול"טנקים" עם הרמקולים), שבעבר לא ראינו שיהודים ישתמשו ב"דגל משיח" [מלבד מה שכתבנו ע"ז באריכות בספרנו "תקנות מנחם" - ח"ב בהשלמה א' על סיום הלכות שכנים (מחזור כ"ו) שלמדו בפרשת הדגלים - פ' במדבר, עמ' 7-422] יש תשובה **ניצחת** וברורה! לאחרונה הראה לי תמים א' שיחי שיחת אד"ש משי"פ צו שושן פורים תשי"ד (נדפסה ב"תורת מנחם" עמ' 161) שרבי שלמה מולכו שהיה מקובל גדול ונשרף על קידוש ה' (ממגורשי ספרד) ו"הסעיר" העולם על ביאת המשיח, היה לו "**דגלי**" והדגל תלוי בבית הכנסת של המהר"ל בפראג, ואומר ע"ז אד"ש "שזהו חיזוק גדול לענין הגאולה והאמונה בגאולה..." ודרך אגב רואים, שלחסידיים (אמנם לא ידעו מענין זה, אבל) יש להם חוש וחיות בענינים אמיתיים...

1. ולהעיר ממה שמעתי מידידי הרה"ג הרה"ח אברהם ברוך שיחי' וינקלער (שהיה הכותב של התורות של הרבי מקלויזענבורג זצוק"ל), שפעם שאל למה לפירוש ה"בעל הטורים" על התורה אין שם מיוחד רק "בעל הטורים". ואי אפשר לומר שהיה "ענין" בשמות, אדרבה הוא היה "עשיר" בשמות והוא נתן השמות המיוחדים לטורים; "אורח חיים", "יורה דעה", "אבן העזר", ר"חושן משפט", ודווקא לפירושו על התורה (שענינו יותר דרוש וכדומה) אין שם מיוחד, רק ע"ש "בעל הטורים"!!
וע"כ ענה הרבי מקלויזענבורג שענין זה מלמדנו, שלא כ"א ישב ויעשה חשבונות ויחשב ויכתוב גימטריאות ויאמר שהם "תורה מסיני"; צריך להיות "בעל הטורים" - א.ז. שבי בכל הלכות ועניני התורה, והוא יכול לומר גימטריאות שהם "תורת אמת"!
(מגליון 100)

צו שמונה!

כ"ק אד"ש מה"מ אמר בשיחה על מ"ש ברש"י בתחילת פרשתנו (מהמדרישים והגמרא) "אין צו אלא לשון זירו - **מיד ולדורות!**"; **מיד ולדורות** הכי גדול בכמות ובאיכות הוא **ביאת המשיח** שבא **מ"י"ד!** כמו שאומר הרמב"ם (מחז"ל) "ישראל עושין תשובה ומ"י"ד הן נגאלין!" ובפרט ע"פ מה שגילה הרבי מלך המשיח הר"ת של מ"י"ד - הרבנים הקשורים בביאת המשיח מהקרוב אלינו **מ-משיח מנחם שמו** - אד"ש (ושמעתי מהרה"ת מאטעל שיחי י'חן: **ממ"ש** ר"ת משיח מנחם שמו) **י' - יוסף יצחק** - הרבי הקודם. **ד - דובער** - האדמו"ר הרש"יב נ"ע.
והשפעת ופעולת המשיח היא- **לדורות** - להכי הרבה דורות - **לעולם**. כי עתה תהי' גאולה נצחית בלי הפסק, שאין אחריה גלות!
ועפ"ז אפשר לומר בסדר הפרשיות: **צו שמני - צו שמונה!** (כפי התבטאות העולם);
הזירו הכי גדול בענין **השמונה!** כמבואר במאמרים ובשיחות ש"שמונה" - מורה על **משיח** - שלמעלה מן טבע העולם וסדר ההשתלשלות, שהוא השמיני מ"יח - נסיכי אדם"; ו"כינורו של משיח ח' נימין".

כל בית יהודי בית המקדש ומזבחה!

א. בהתוועדות הפתאומית דערב פסח ה'תשמ"א, שהי' ערב פסח שחל בשבת אחה"צ, אמר כ"ק אד"ש שרואים **דבר נפלא!**;
עתה הוא זמן שחיתת הפסח, ובקרוב פסח מצרים שהי' הקרבן הראשון שכלל ישראל כל א' וא' הביאו, נתנו את הדם לא על מזבח אלא על מזוזות הבתים שלהם, ז. א. שהבתים שלהם נהיו המזבח! והיינו, שזהו אסמכתא וחיזוק למה שבי"ק אד"ש מה"מ אומר כו"כ פעמים **שכל בית יהודי הוא כבית המקדש!** וענין זה מתבטא ובוטל בזה שאת הדם של הפסח זרקו על מזוזות הבית, שהי' כמזבח ובית המקדש.

התוועדות פתאומית!

ב. ההתוועדות אז היתה פתאומית כי הרבי לא הודיע עליה בבוקר אחרי התפילה, כנראה שלא להפריע לאנשים לסעודת שבת וביעור חמץ, ורק אחרי חצות הודיע למשב"ק הרה"ת **בערל** ע"ה **יוניק** לפרסם שבשעה 1:30 תהי' התוועדות [אני לא זכיתי להשתתף בהתוועדות זו כי לא ידעתי ע"כ, כי מצד **חיזוק השכונה**, עסקני השכונה הציעו שאגור ברח' באלפור, והייתי אז שם היהודי הראשון והליובאוויטשער היחידי ולא ידעתי ע"ד ההתוועדות].

המד"א יוציא את כולם!

ג. הכינו אז לאכילה לרבי בננה [כי זהו הפרי הכי קל לקלוף ונקי לערב פסח], והרבי הצטער למה רק לפניו יש בננה ולא הכינו לקהל, ואחרי שאכל חתיכה קטנה, אמר "אתן למרא דאתרא והוא יוציא את כולם!" ונתן למד"א דאז של שכונת קראון הייטס הרב **זלמן שמעון** ע"ה **דוארקין**. (מגליון 283)

שמחת הגאולה - "ברוב שירה וזמרה"

א. נקודה מרכזית בהוראות כ"ק אד"ש מה"מ, היא ענין השמחה והריקודים של מצוה לעבודת ה', וכמו שמביא אד"ש מה"מ פעמים רבות, את הרמב"ם שפוסק (בסוף הלכות שופר סוכה ולולב) שבעבודת ה' צריך להיות תמיד שמחה

כל יום מעשה חדש!

סיפר לי הרה"ת לייבל שיחי אלבסקי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בקליוולאנד, אוהיו.
א. פעם (בתחילת שנות הלמ"דים) קיבל הרבי לחדרו הקי לייחידות, קבוצה של י"ג גברים מה"מגבית היהודים המאוחדים – הנקראים – UJA. [הרבי עשה להם מנהג חריג וקיבל לייחידות] הקבוצה בחדרו ב"בית משיח – 770"; הרבי אמר להם: יש לי בקשר א' אליכם, לא כסף; שכי"א יקבל על עצמו להתחיל לקיים דבר א', מעשה טוב, מצוה וכו' שעד עתה לא עשה שיתחיל לקיים.

ומכח איזו זכות אני יכול לבקש זאת מכם, שגם אני כבר יותר מגיל 70 שנה, וכל בוקר אני חושב מה אני יכול לקבל ע"ע דבר שעד עתה לא עשיתי, ומתפלל לה' שיתן לי הדעה הנכונה למצוא דבר ומעשה חדש, ולכן אני מבקש זאת מכם. ולמחרת הגיעו טלפונים מהרבה מחברי קבוצה זו, שמוזמנים ומבקשים לקנות ולשלוח להם זוג תפילין, כי קיבלו ע"ע להניח (אז בנתיים ב"מבצעים" הי' רק מבצע תפילין).

פעילות "טהורה" מפניות!

ב. אחרי תקופת זמן הי' שוב "ליחידות" לקבוצה מה"מגבית". והם שאלו את הרבי מה סוד ההצלחה של חב"ד שמצליחים לקרוב רבים ליהדות וחסידות? (זה הי' עוד בשנים שחוגים אחרים לא התעסקו בקירוב ליהדות, ואדברה עוד לעגו לה).

הרבי ענה להם: כשמקורבים יהודים ומדברים ומשפיעים עליהם, לא לתת להם ההרגשה (וכך באמת להרגיש) שמתכוונים ע"יכ שייצא מזה לנו באופן אישי או לחב"ד טובת הנאה גשמית או רוחנית ולא מתכוונים לשום אינטרסים של כבוד, קשרים (קאנקשען) קריירה או כסף או פרסום וכדומה, אלא נותנים את ההרגשה (וכך באמת להרגיש) שמשתתפים במצבו ומתכוונים לטובתו של המקורב והמושפע וע"יכ בעז"ה משפיעים עליו לקרוב ליהדות ולחסידות חב"ד. (מגליון 339)

החלטות טובות ונכונות!

סיפר הרה"ת אפרים ע"ה וולף שהי' מנהל ישיבת תו"ת ומוסדות חב"ד בארה"ק, שהרבי אמר לו ב"ליחידות" שהעצה שבמשך היום יקבל החלטות טובות ונכונות ע"פ תורה שנוגעים לניהול המוסדות, העצה היא שיפתח את היום בלימוד תורה, והתורה היא "תורה אור!" (מגליון 393)

התעוררות עבודה חדשה כל יום!

הרבי פעם שאל בשיחה בעת התוועדות, למה ברא הקב"ה את האדם בצורה כזו שצריך לישון כל יום, והרבה שעות. חלק חשוב מהיום הוא יישון, ולכאורה לא עושה דבר המועיל!
וע"כ ביאר אד"ש: מטרת השינה, לתת לאדם כל בוקר ההזדמנות להתחדש ולהרגיש התעוררות לעבודה מחדש כל יום [ע"ד הנאמר: "חדשים לבקרים רבה אמונתך"] משאי"כ אם לא הי' יישון היו כל עבודותיו וכל ימיו בהמשך אחד, וכך יש לו הזדמנות להתעוררות והרגש מחדש כל יום... (מגליון 283)

הנשק האמיתי

בשנת ה'תשל"ט נסעה לארה"ק במטוס חברת "אל על" מנהלת ויו"ר מבצע נש"ק, הגב' אסתר שתחי שטרנבערג [שהנפיקה עם משפחתה מאות אלפי פמוטות נרות וחומר הסברה על המבצע עד היום, שגרם לרבי נחת רוח רב] ובבדיקה הבטחונית השגרתית לפני העלי' למטוס שאלו אותה "האם יש איתך נשק?", והיא שכי"כ שקועה ב"מבצע", ענתה לתומה: "כן, כן, בודאי יש איתי נשק!"... והתחילה לפתוח את תיקה להראות להם... מיד נהייתה בהלה בין אנשי הביטחון והזעיקו רבים לשמור על האישה מפעולה מסכנת... כן, כן זהו ה"נשק האמיתי" שלנו, והאמצעי לשרוף ולבטל את כל שיירי צרות הגלות, ולהבאת אור הגאולה מ"ידי ממי"ש, נאו. (מגליון 286)

הפרשת חלה וברכה מהסידור!

כשהרבי שלח את המצות שלו לחלוקה בארץ הקודש לתושבים ולחיילי צה"ל זכיתי בעז"ה שהייתי אחראי על ארגון המשלוח והסידור באווירון חברת אל-על בשדה התעופה "קנדי" כאן, בגלל ההיכרות והקשרים ע"י המבצעים הרבים, (פעם א' הרבי אמר לי: "אתה הרי שם כל הבעה"ב"י...), הסדר במשך שנים הי' שאד"ש מה"מ הלך לבנין הספרי' הסמוך ל-770, שם היו כ-4-5 חבילות גדולות של מצות שהיו פתוחות, כי אד"ש לקח ושבר חתיכה מכל חבילה למצוות הפרשה חלה (הרבי הביא איתו את סידורו לשם כדי לומר ברכת הפרשת חלה מהסידור) [כל החבילות עמדו א' ליד השנייה ומכוסות בנייר גדול שכיסה את כולו ע"ד ההלכה "הסל מצרפן לחלה"] ואח"כ הבהורים עוזרי המזכירות סגרו החבילות ועטפו כ"א בפלסטיק - ניילון מחשש גשם בדרך. [ויותר פרטים על מעמד זה, ודברי אד"ש והמופתים שהיו, ראה בגליון "בית משיח" של לפני פסח ה'תשע"ב]

הדפסת התניא – "הכת"ר"!

א. בשנת ה'תשד"מ [הרבי אמר אז לא לומר תשמ"ד, וד"ל], הורה הרבי

שבכל מקום בעולם ידפיסו את ספר התניא כדי לקשר המקום והתושבים לפנימיות התורה ולחסידות, אבל אז קבלו רשות ע"י המזכירות בכל עיר להדפיס פעם א' במקום א', ולא בכל שכונה, אבל מזכירו האישי של אד"ש ויו"ר "המרכז" הרמ"מ ע"ה חודקוב נתן לי רשות מיוחדת להדפיס התניא בשדה התעופה, ואמר לי "קנדי איירפארט זה "אינטרנאשיונאל" ("מקום בין לאומי"), ובאופן חריג קבלתי את רשות ההדפסה [רק כמה שנים אחרי זה, נתנו רשות להדפיס גם בכל שכונה ובכל קהילה ומוסד].

הוצאת התניא שלי היתה מהאלף הראשונים בשנה הראשונה, ולכל הוצאה יש מספר (באותיות), והתניא של שדה התעופה קנדי הי' מספר - 625 (אחזו אז במספר מאוד נמוך ובגלל "חולשת" למספרים ואותיות, בקשתי וקבלתי את מספר זה) **תרכ"ה הכת"ר**.

כריכת ה"תניא" נגמרה אז בסמיכות לבי' ניסן, היום שכי"ק אד"ש נותן ושלח המצות לארה"ק, ומכיוון שאז הגיעו הספרים הראשונים מהכריכיה, (והרי המשלוח קשור בפעילות המבצעים בשדה התעופה), חשבתי שמתאים במעמד זה להגיש לרבי התניא החדש (היות והרבי בין כך עומד ומחכה שיגמרו לסגור ולארוז, ורק אח"כ מוסר המצות והשליחות). יחד עם ה"תניא" הגשתי לרבי דו"ח מפעילות ה"מבצעים" בחודשים האחרונים כולל ה"מבצע חנוכה" הגדול בשדה התעופה קנדי. ויחד עם הדו"ח גם כתבתי הרמז ב"דרך הצחות" ב"מגן אברהם" למבצע חנוכה באירופורט [ראה גליון 286].

כשהגשתי לרבי את התניא [נתתי לאד"ש 2 ספרים משתי הקדשות שונות לזכותם], אד"ש מה"מ שאלני: "האם כבר קבלת את שטר ההשתתפות על הוצאות התניא? [על כל הוצאה חדשה של תניא, נתן אז הרבי ע"י המזכירות שטר של 20 דולר] וענית: לא. והרבי המשיך: "תקבל אח"כ במזכירות את השטר", והוסיף: "ומכיוון שנתת 2 ספרים, תקבל 2 שטרות.

נתינת 2 שטרות ההשתתפות בהדפסה!

ב. כמה פעמים בזמן שהרבי נתן לי השליחות לארגון משלוח המצות אמר שאדאג שהכל ישאר חתום בלי נגיעת יד זרה, וביקש שכשאגמור המשלוח להודיע במזכירות את הפרטים באיזה מיכל הם נוסעים (כי קבלנו מיכל מיוחד שנקינו בשביל המצות, ואנחנו נעלנו המיכל ושמותי ע"י את הסמל של חב"ד בשדה התעופה, יחד עם שלט גדול שבמיכל נוסעות המצות של הרבי מליובאוויטש לתושבי ארה"ק, כדי שהאנשים שלנו בארץ יוכלו לאתרן מיד ולא יגיע בהן שום יד אחרת).

הפעם כשהתקשרתי להמזכיר המשבי"ק הרה"ת לייבל שיחי גראנער להודיע על פרטי המשלוח, שאלני איפה תהי' מחר בבוקר אחרי קריאת התורה? ואמר לי שהרבי רוצה בעצמו לשמוע ממך על פרטי המשלוח, וכן בעצמו לתת לך את 2 השטרות עבור הוצאת התניא בשדה התעופה, ואמר לי שמחר בבוקר אעמוד ב"גן עדן התחתון" ע"י דלת חדרו הקי' של הרבי וכשהרבי יחזור לקריאת התורה (בשנים הנ"ל הי' עוד קריאת התורה בזאל למעלה), הוא רוצה לשמוע ממך על המשלוח ולתת לך השטרות.

ולמחרת אחרי קריאת התורה עמדתי ב"גן עדן התחתון" ע"י דלת חדרו הקי' של הרבי, ואד"ש שאל והתעניין על פרטי המשלוח, והוציא מכיס הסיטרוק שלו 2 שטרות של 20 דולר עבור הדפסת התניא. ואח"כ דיבר איתי ואמר לי עוד ענינים (ועוד חזון למועד בעז"ה). (מגליון 286)

הנאה מרעמה מהמיטה...

פעם א' בזמן משלוח המצות ביקש ממני המזכיר המשבי"ק הרה"ת לייבל שיחי גראנער, שכשאחזור משדה התעופה, ובאותו יום הרבי נסע לאוהל, כנראה שהי' בי' ניסן, וכי"פ לפני שנסע לאוהל ראינו שהרבי נותן את מפתח חדרו הקי' להרב גראנער שיחי, כדי לסדר החדר... וע"כ הרב גראנער ביקש ממני, שכשאחזור אדפוק על דלת החדר הקי' והוא יגש לדלת ויפתח, ואמסור לו את פרטי המשלוח (וכמובן שרק עמדתי מחוץ לדלת ולא נכנסתי פנימה לחדר).

כשעמדתי ע"י פתח דלת חדרו הקי', ראיתי דבר מדהים! ע"י השולחן של הרבי עומדת מיטה (מאז שנת ה'תשל"ח הכניסו מיטה לחדר אד"ש), ועל חצי מהמיטה לכל ארכה יש חבילות מכתבים, ז. א. שאם אד"ש מה"מ מרשה לעצמו לנוח קצת יכול לעשות זאת רק על חצי מיטה לרחבה, ולא "מרשה" לעצמו לנוח על יותר מחצי.... (מגליון 286)

העלון תקוות מנחם

נלקט ונערך ע"י יוסף יצחק הלוי בן אסתר שינדל
ונדפס ע"י זוגתו מרת ביילא פייגעל תחי' וב"ב שיחי ראפ

לזכות

החיילת ב"צבאות השם" צבי' בת חי' מושקא תחינה
נולדה למז"ט ביום י"א טבת ה'תשע"ז

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס
וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח ולתלמידי התמימים)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!